

[Aksel Larsen.]

men faktisk er det i hvert Fald, at den parlamentariske Kommission tilbringer Tiden med at ligge død. Den har holdt 3 eller 4 Møder i Aar. Jeg tvivler ikke om, at hvis der skal gives en Forklaring, bliver det: Typografstrejken. Det maa altsaa være Typografstrejken, der har forhindret den parlamentariske Kommission i at holde Møde i Januar og Februar.

Den parlamentariske Kommission har nedsat en Slags Kommissionsdomstol til at undersøge visse Sager. Mig bekendt har denne Kommissionsdomstol ikke begyndt at arbejde. Jeg vil benytte Lejligheden til at spørge en af dem, jeg regner for ansvarlige for denne Kommissionsdomstols Arbejde, det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen, hvordan det gaar, og om der er nogen Chance for, at man overhovedet vil begynde paa dette Arbejde; for hvis man ikke vil, maa man da hellere sige det.

Der er nedsat et Udvalg, som skal undersøge visse Sider af det politiske Politis Virksomhed. Det er mig ikke bekendt, at dette Udvalg har begyndt at arbejde. Det er mig derimod bekendt, at Justitsministeriet efter Noder saboterer Udvalgets Arbejde ved at nægte det det mest nødvendige Materiale til Belysning af Problemet. (*Thisted Knudsen*: Vi har holdt et Møde!). De har holdt et Møde; jeg takker for Oplysningen: et eneste Møde; det var vel et Sættemøde. (*Thisted Knudsen*: Nej!). Naa, det var et Arbejds møde, men der blev ingenting bestilt; det skal nok hjælpe.

Nej, det var anderledes i 1938, men da havde man jo heller ikke Kommunisten i Udvalget. Da kunde et Udvalg udmærket vel, naar det drejede sig om det politiske Politis og nogle flere Millioner Kroner til det, komme til at arbejde. Da kunde et Folketingsudvalg faa Lov at aflægge Besøg paa Politigaarden og snage i Kartotekerne, faa Lov at se Politiets Afskrifter af vore private Breve og Afskrifter af vore private Telefonsamtaler og fornøje sig over dem, da var der ikke noget i Vejen. Men nu, hvor det drejer sig om det politiske Politis mildest talt forførende Virksomhed før og under Besættelsen, hvor det drejer sig om at kontrollere, hvorvidt denne Virksomhed fortsættes nu, kommer Udvalget ikke i Arbejde, og der vises mildest talt ingen Velvilje fra Justitsministeren over for det Udvalg, han selv er gaaet ind paa at nedsætte. Men medens han nægter Udvalget Materiale, er der andre, han er mere gavmild over for; i hvert Fald vil et vedholdende Rygte vide, at den Politiebedsmand, om hvem det er bevist, at han

har Hovedansvaret for det, der er sket, og om hvem det er bevist, at han direkte og bevidst har løjet offentligt, er Justitsministeren i Færd med at forlene med Ridderkorset. Det viser Justitsministerens Indstilling til denne Sag, og den kender vi i øvrigt fra andre Sager. Vi kender den fra Justitsministerens personlige Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt der skulde rejses Tale imod nogle af de største Værnemagere i dette Land, idet Justitsministeren ikke overlod det til Anklagemyndigheden at træffe Afgørelsen, men tog Sagen ud af Hænderne paa Anklagemyndigheden og selv resolvede, at Sagen skulde henlægges. (*Justitsministeren* [Elmquist]: Hvad er det for en Sag?). Wright, Thomsen & Kier. Jeg tror, der kunde være Anledning til at kigge lidt nærmere paa Sagen, Hr. Justitsminister. Men jeg er klar over, at saa længe vi har en Justitsminister, der behandler et Folketingsudvalg saadan, som jeg lige har omtalt, bliver det nok lidt vanskeligt.

Justitsministeren tillader sig at benaade dødsdømte Tyskerhaandlangere. Naturligvis har Justitsministeren formelt Ret til det, men naar man prøver disse Sager gennem tre Instanser, og naar man er enig om, at dette skal ske, tror jeg ikke, det er, for at Justitsministeren skulde nedsætte sig som en fjerde Overinstans. Man har haft saa travlt med at faa gennemført Amnestiloven — den er desværre gennemført ogsaa med det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Stemme —, medens Masser af Besættelsestidens nationale Ofre endnu ikke har faaet deres Erstatningssager afgjort, men foreløbig er blevet hængende fast i et eller andet bureaukratisk Embedsmandsmaskineri. Alt dette er karakteristisk for den Maade, hvorpaa man forholder sig, naar det drejer sig om virkelig at faa undersøgt, hvad der skete under Besættelsestiden, og hvorvidt der er nogen, der skal drages til Ansvar for det, og det er utaaleligt, at dette saboteres paa den Maade, som sket er.

Der er nu gaaet over 2 Aar, siden den første parlamentariske Kommission nedsattes. Vi maa have Fart over Felten, vi maa have Undersøgelserne ført til Ende, vi maa have givet Folket de Oplysninger, Folket har Krav paa, saa Folket selv kan dømme. Samtidig er det nødvendigt, at der tages fat paa den sociale Genrejsning og paa at gennemføre sociale Fremskridt herhjemme. Der er Partier og ærede Medlemmer i denne Sal, som ikke kan lide, at Arbejderne rejser Lønkrav; det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen gav temmelig utvetydigt Udtryk derfor. Ja, men naar Regeringen gennemfører sine Skatteplyndringer, sine Varefor-